

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบโดยวิธีการเสริมแรงบวก
ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิศการ

ชื่อผู้วิจัย
อำไพ อุทัย

งานวิจัยเล่มนี้เป็นงานวิจัยพัฒนาการศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิศการ
ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบโดยวิธีการเสริมแรงบวก
 ของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์
 พณิชยการ
ชื่อผู้วิจัย อำไพ อุทัย
สาขาวิชา การจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พณิชยการ
ปีการศึกษา 2561

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบโดยวิธีการเสริมแรงบวก ประชากร คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 1/2561 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พณิชยการ จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นการสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ สมุดเช็คชื่อสีฟ้าหน้าชั้นเรียนที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นเอง ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักศึกษาชั้น ปวช.3/3 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พณิชยการ จำนวน 42 คน ได้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้การเปรียบเทียบก่อนและหลังเสริมแรงบวกในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า

จากการศึกษาเรื่อง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบโดยวิธีการเสริมแรงบวก ของนักศึกษาชั้น ปวช. 3 /3 ปีการศึกษา 2561วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พณิชยการ จำนวน 42 คน และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน ได้ทราบถึงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบด้วยการเสริมแรงบวก ทำให้เห็นผลต่างของนักศึกษาก่อนเสริมแรงบวก นักศึกษาขาดเรียนไม่มีความรับผิดชอบต่อการเรียนเรียนไม่เข้าใจ และหลังจากเสริมแรงบวกทำให้นักศึกษามียอดการขาดเรียนน้อยลง ทำให้นักศึกษามีผลการเรียนดีขึ้นจากการสอบกลางภาคเรียนที่ 1/2561

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำรายงานการวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีเนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจากอาจารย์กันติชาติ เมธาโชติมณีกุล และบุคลากรในศูนย์วิจัย ที่ได้กรุณาเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำและแนวคิดอย่างดีเสมอมา ตลอดจนสละเวลาในการตรวจสอบ แก้ไขรายงานการวิจัยในชั้นเรียนในครั้งนั้นด้วย ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณะครู อาจารย์ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ และนักศึกษานักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดียิ่งในการเก็บข้อมูล

คุณค่าและประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ตลอดจนครู-อาจารย์และผู้มีพระคุณที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในวิชาการศึกษาตลอดมา

อำไพ อุทัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
กิตติกรรมประกาศ.....	(2)
สารบัญตาราง	(4)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
สมมติฐานของการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
1. ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์.....	4
2. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยการเสริมแรงบวก.....	6
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	10
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	10
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	11
เครื่องมือในการวิจัย	11
การเก็บรวบรวมข้อมูล	11
การวิเคราะห์ข้อมูล	11
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	12
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	12
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	15
สรุปผลการวิจัย	15
อภิปรายผล	16
ข้อเสนอแนะ	16
บรรณานุกรม	17
ประวัติผู้วิจัย	18
ภาคผนวก	19

สารบัญตาราง

ที่		หน้า
1	ตารางแสดงครั้งที่ 1 ข้อมูลการขาดเรียนจากสมุดเช็คชื่อสัปดาห์หน้าชั้นเรียน	11
2	ตารางแสดงครั้งที่ 2 ข้อมูลการขาดเรียนจากสมุดเช็คชื่อสัปดาห์หน้าชั้นเรียน	13

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองจึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มา เกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากกล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเองซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคน ในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้ สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัย จึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเองทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิต และประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้น ครูควรสร้างสรรค์ วินัยให้เด็กแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและ พัฒนาเยาวชนให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน นำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

พฤติกรรมมนุษย์มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันเป็นปัจจัยพื้นฐาน สำคัญที่นำไปสู่การส่งเสริมและการพัฒนาพฤติกรรมนั้น ๆ ด้วยปัจจุบันสถาบันการศึกษาทุกแห่งให้ความสำคัญต่อการมุ่งพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพให้นักศึกษามีความรับผิดชอบและมีมาตรฐานเพื่อให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาโดยยึดถือปฏิบัติมาโดยตลอดซึ่งวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการให้ความสำคัญเพื่อ เป็นการเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ในฐานะที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาระดับชั้น ปวช.3/3 สาขาวิชาการตลาด ในช่วงเปิดภาคเรียนใหม่ มานี้ได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาพบว่านักศึกษบางกลุ่มมาเรียนสายเป็นประจำ นอกจากนี้ยังมีนักศึกษาบางคนที่มาเรียนมากกว่าจำนวนครั้งที่อนุญาตให้ขาดได้ ทำให้นักศึกษาขาดความรับผิดชอบที่มีต่อการเรียนหลายด้าน เช่น การส่งงาน การปฏิบัติงาน รวมทั้งการมาเรียนให้ตรงต่อเวลา จากพฤติกรรมมาเรียนสายเมื่อสอบถามก็ได้คำตอบคือ รถติด นอนดึก

ต้นสาย จักรยานยนต์ที่ขับเข้ามาเสีย เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนี้ส่งผลให้การเข้าเรียนในแต่ละรายวิชาของ นักศึกษาล่าช้า ซึ่งบางครั้งนักศึกษาไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมาสายทำให้ผลการเรียนและความ สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษาต่ำลง จนบางรายวิชาหมดสิทธิ์สอบ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีความรับผิดชอบโดยวิธีเสริมแรงบวก ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นชั้นปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 1/2561 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับชั้นปวช.3/3 จำนวน 42 คน

ระยะเวลาในการทำวิจัย คือ เดือน มิถุนายน 2556 ถึง กันยายน 2561

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรม หมายความว่า การแสดงและกิริยาท่าทางซึ่งสิ่งมีชีวิต ระบบหรืออัตลักษณ์ ประดิษฐ์ ที่เกิดร่วมกันกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมระบบอื่นหรือสิ่งมีชีวิตโดยรวมเช่นเดียวกับ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ พฤติกรรมเป็นการตอบสนองของระบบหรือสิ่งมีชีวิตต่อสิ่งเร้าหรือการ รับเข้าทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอก มีสติหรือไม่มีสติระลึก ชัดเจน

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็น 1 ใน 5 วิธีการหลักในการสร้างวินัยให้กับเด็ก ซึ่งมีที่มาจาก ทฤษฎีการวางเงื่อนไขด้วยการกระทำของ คุณบี เอฟ สกินเนอร์ แม้ว่าเดิมทีทฤษฎีดังกล่าวจะใช้ ได้ผลกับหนูทดลอง แต่วิธีนี้ก็สามารใช้ได้เช่นกัน การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสามารถลด ปัญหาพฤติกรรมได้หลายหลาย โดยมักจะค่อยๆ ปรับพฤติกรรมให้เข้าร่องเข้ารอยไปที่ละขั้นๆ และ จะใช้ได้ดีเป็นพิเศษกับการสร้างวินัยให้กับเด็กที่มีปัญหา

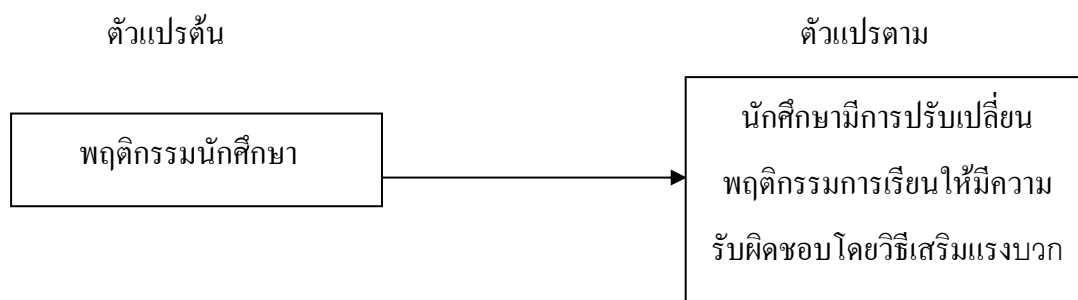
ความรับผิดชอบ หมายถึง ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน คือรับผิดชอบในสิ่งที่ตน กระทำ รวมทั้งการปรับปรุงพัฒนาการงานในหน้าที่ ในความรับผิดชอบของตน มีความเพียร พยายามปฏิบัติตนในหน้าที่โดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก หรือปัญหาอุปสรรค มีความกล้า ความจริงใจที่จะรับผิดชอบ

นักศึกษา หมายถึง ผู้มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรของ กระทรวง ศึกษาธิการหรือมีความรู้ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่า ซึ่งเข้ารับการศึกษาน ในสถาบันอุดมศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบโดยวิธีเสริมแรงบวก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศึกษา การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบโดยวิธีเสริมแรงบวก ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ” ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารความรู้งานวิจัยตลอดจนบทความที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมนุษย์ดังประเด็น ศึกษาต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์

1.1 ความหมายของพฤติกรรม

1.2 ประเภทของพฤติกรรม

1.3 ขอบข่ายของพฤติกรรม

1.4 ปัจจัยพื้นฐานของพฤติกรรม

1.5 วิธีการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์

1.6 หลักการสำคัญของพฤติกรรมมนุษย์

2. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยการเสริมแรงบวก

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 ความหมายของพฤติกรรม

พฤติกรรม (BEHAVIOR) เป็นคำอธิบายการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าใน สถานการณ์ต่างๆที่สังเกตเห็นได้ง่ายและยากได้แก่การกระทำทางกาย “กายกรรม” เช่นการยืน เดินนั่งนอนดูและการทำงานเป็นต้นและการกระทำทางวาจา “วจีกรรม” เช่นการพูดทักทายสื่อสาร ทางวาจาและการสั่งสอนจากถ้อยคำซึ่งจำเป็นต้องสังเกตติดตามวิเคราะห์ตีความหรือประเมินค่า ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นต่อไป

1.2 ประเภทของพฤติกรรม

เดนนิส (DENNIS,1994:2) กล่าวว่าพฤติกรรมมนุษย์อาจแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

- พฤติกรรมภายนอก (OVERT BEHAVIOR) เช่นการกินการพูดการอ่านและการเขียนเป็น ต้นเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ชัดเจนโดยไม่ต้องใช้เครื่องมือช่วยพิจารณา

- พฤติกรรมภายใน (COVERT BEHAVIOR) เช่นหัวใจเต้นเต้นเหนือชั้นชมเป็นต้นเป็น พฤติกรรมในระดับจิตสำนึกเกิดจากความรู้สึกการรับรู้การคิดภาพพจน์ซึ่งเป็นกระบวนการทำงาน ของสมองที่มีเป้าหมายเป็นการตระหนักรู้ตนในปัจจุบัน

1.3 ขอบข่ายของพฤติกรรมมนุษย์

พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคนเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมศาสตร์ (BEHAVIOR SCIENCE) ซึ่งเป็นศาสตร์ที่ช่วยให้เข้าใจระบบพฤติกรรมของมนุษย์ปัจจัยอันเป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การส่งเสริมและพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์ที่พึงประสงค์พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคนที่เป็นเป้าหมายมุ่งเน้นให้บุคคลเข้าใจและกำหนด

พฤติกรรมกันไปพร้อมกับรับผิดชอบต่อสังคมมุ่งการดำรงชีวิตร่วมกันอย่างสงบสุขโดยเริ่มจากการปรับปรุงการส่งเสริมพัฒนาคนเสริมสร้างความเมตตาการเกื้อกูลลดความมั่งร้ายการเบียดเบียนทารุณกรรมและการทำลายล้างกันอย่างรุนแรงที่มีเพิ่มมากขึ้นในสังคมโลกปัจจุบัน

1.4 ปัจจัยพื้นฐานของพฤติกรรม

เป็นที่ยอมรับกันว่าพฤติกรรมทุกอย่างย่อมเนื่องมาแต่เหตุ (ALL BEHAVIOR - CAUSED) การทำความเข้าใจเรื่องเหตุแห่งพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมมนุษย์ได้แก่

1. ปัจจัยพื้นฐานทางด้านชีวภาพ
2. ปัจจัยพื้นฐานทางด้านจิตวิทยา
3. ปัจจัยพื้นฐานทางด้านสังคม
4. ปัจจัยพื้นฐานทางด้านจริยธรรม

1.5 วิธีการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์

การศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ของบุคคลที่มีจุดหมายวิธีการศึกษาหาคำตอบเชิงพฤติกรรมแบ่งออกเป็นวิธีการสำคัญได้ 2 วิธีดังนี้

1. วิธีการศึกษาแบบธรรมชาติ (Natural method) เป็นวิธีการศึกษาในสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติมิได้มีการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆแต่อย่างใดได้แก่วิธีดังต่อไปนี้

- การสังเกต
- การสำรวจ
- การศึกษารายกรณี
- การศึกษาโดยใช้แบบทดสอบ
- การวัดทางกายภาพหรือการวัดทางจิตสรีระ

2. วิธีการทดสอบ (Experimental method) เป็นการศึกษาด้วยวิธีการทดลองและหาความสัมพันธ์ของเหตุและผลกระทบบที่มีความผิดพลาดน้อยที่สุดตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเหตุเรียกว่า

ตัวแปรอิสระ(Independent Variable) และตัวแปรที่เป็นผลเรียกว่าตัวแปรตาม (Depent- Variable) เพื่อนำกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์และสรุปผลต่อไป

1.6 หลักการสำคัญของพฤติกรรมมนุษย์

ในการปรับปรุงและพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์อาจเริ่มต้นตรงพฤติกรรมหรือการรู้สึก ความคิดและเพื่อประโยชน์สูงสุดควรเน้นพัฒนาโดยองค์รวมทั้งพฤติกรรมทางกาย ความคิด ความรู้สึกสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกันเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุขจึงสรุป หลักการสำคัญของพฤติกรรมมนุษย์ได้ดังนี้

- การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมนุษย์เกิดขึ้นจากการควบคุมสภาพแวดล้อม
 - การเปลี่ยนแปลงความรู้สึกส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
 - การเปลี่ยนแปลงความรู้คิดส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
- การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความรู้สึกการรู้คิดต่างมีผลกระทบซึ่งกันและกัน

2. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยการเสริมแรงบวก

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็น 1 ใน 5 วิธีการหลักในการสร้างวินัยให้กับเด็ก ซึ่งมีที่มาจากทฤษฎีการวางเงื่อนไขด้วยการกระทำของ คุณบี เอฟ สกินเนอร์ แม้ว่าเดิมทีทฤษฎีดังกล่าวจะใช้ได้ผลกับหนูทดลอง แต่วิธีนี้ก็สามารุใช้ในคนได้เช่นกัน การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสามารถลด ปัญหาพฤติกรรมได้หลายหลาย โดยมักจะค่อยๆ ปรับพฤติกรรมให้เข้าร่องเข้ารอยไปทีละขั้นๆ และ จะใช้ได้ดีเป็นพิเศษกับการสร้างวินัยให้กับเด็กที่มีปัญหาสมาธิสั้น ออทิสซึม หรือโรคดื้อ

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมประกอบด้วยองค์ประกอบหลักๆ 4 อย่าง ได้แก่

การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement)

การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement)

การลงโทษทางบวก (Positive Punishment)

การลงโทษทางลบ (Negative Punishment)

การลงโทษทางบวก (Positive Punishment)

การลงโทษทางบวก (Positive Reinforcement)

ใช้หยุดพฤติกรรมที่ไม่ดี แม้ว่าชื่ออาจฟังดูงงๆจากการสื่อถึงการลงโทษไปในทางที่เป็น บวก แต่บวกในทฤษฎีการวางเงื่อนไขด้วยการกระทำจะหมายถึงการเพิ่ม ดังนั้นการลงโทษทางบวก จึงเป็นการเพิ่มผลของการกระทำที่จะยับยั้งเด็กจากการทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก ตัวอย่างหนึ่งที่เป็นที่ นิยมของการลงโทษทางบวก คือการตีกัน มีการทดลองมากมายพบว่าการตีกันสามารถส่งผลร้ายกับ

ตัวเด็กและจะยิ่งทำให้เพิ่มปัญหาพฤติกรรมมากขึ้น แต่ก็ยังมีทางเลือกอื่นอีกมากมายที่สามารถแทนการตีกันที่ไม่ต้องใช้การสร้างวินัยทางกายภาพ

ตัวอย่างเฉพาะสำหรับการลงโทษทางบวก มีดังนี้

ผู้ปกครองคนหนึ่งจะให้เด็กทำงานบ้านเพิ่มเติมหากจับได้ว่าเด็กคนนั้นโกหกว่าเขาทำความสะอาดห้องนอนตัวเองแล้วเด็กวัยรุ่นคนหนึ่งมักจะได้รับผลการกระทำของตัวเองอยู่แล้วจากการที่ผู้ปกครองปล่อยให้เขาไป โรงเรียนโดยไม่มีการบ้านไปด้วย สรุปแล้วเขาก็จะไม่ได้คะแนนนั่นเองเมื่อเด็กคนหนึ่งกล่าวคำหยาบแล้วผู้ปกครองบอกให้เขาคัดประโยชน์ว่าเขาจะไม่พูดคำหยาบอีก เป็นจำนวน 100 จบ

การลงโทษทางลบ (Negative Punishment)

การลงโทษทางลบเป็นการยึดสิ่งบางอย่างไปจากตัวเด็ก เช่น ยึดสิทธิพิเศษหรือไม่ให้ความสนใจในทางบวก วิธีเหล่านี้สามารถช่วยเด็กให้เรียนรู้จากความผิดพลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพตัวอย่างเฉพาะสำหรับการลงโทษทางลบ มีดังนี้

เด็กคนหนึ่งถูกลงโทษให้เข้ามุมจากการพฤติกรรมที่ไม่ดี โดยเขาจะถูกแยกตัวจากสิ่งแวดล้อมที่เขาชอบผู้ปกครองคนหนึ่งตั้งใจไม่ให้ความสนใจเด็ก เมื่อเด็กร้องอาละวาด เด็กวัยรุ่นคนหนึ่งถูกยึดมือถือเมื่อกลับบ้านช้ากว่ากำหนด 1 ชั่วโมง

การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement)

การเสริมแรงทางบวก จะกล่าวถึงการให้บางอย่างกับเด็กเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีของเขา การสร้างวินัยโดยพึ่งการเสริมแรงทางบวกเป็นหลักมักเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสูง ตัวอย่างของการเสริมแรงทางบวก ได้แก่ การชม การให้รางวัล

ตัวอย่างเฉพาะสำหรับการเสริมแรงทางบวก มีดังนี้

หลังจากเด็กคนหนึ่งเอาจานไปเก็บในอ่างหลังทานข้าวเสร็จ แม่ของเขาพูดว่า "ดีมาก ลูก เก็บจานไปโดยไม่ต้องรอให้แม่บอกเลย!" เด็กคนหนึ่งได้เวลาเล่นวิดีโอเกมมากขึ้นหลังจากทำการบ้านเสร็จโดยไม่อิดออด เด็กวัยรุ่นคนหนึ่งได้ A ในใบเกรด เป็นการให้กำลังใจสนับสนุนให้เขาตั้งใจเรียนต่อไป

การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement)

การเสริมแรงทางลบ คือการที่เด็กถูกกระตุ้นให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพราะการกระทำดังกล่าวจะกำจัดสิ่งที่ไม่ดีบางอย่างออกไป เด็กที่หยุดทำพฤติกรรมนั้นๆเพราะโดนผู้ปกครองด่ากำลังพยายามกำจัดแรงเสริมทางลบ (การด่า) แต่วิธีการนี้ควรใช้แต่เท่าที่จำเป็นกับเด็กเนื่องจากเป็นวิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพดีเท่าการเสริมแรงทางบวก

ตัวอย่างเฉพาะสำหรับการเสริมแรงทางลบ มีดังนี้

แม่คนหนึ่งบ่นจู้จี้กับลูกชายว่าให้เขาทำงานบ้านทุกคืน คืนหนึ่งเขาจึงตัดสินใจทำงานบ้านหลังกลับมาจากโรงเรียน เพื่อเลี้ยงที่จะฟังแม่บ่นอีกเด็กคนหนึ่งมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกับเพื่อนๆ ที่ป้ายรถเมล์อยู่หลายครั้ง ดังนั้นแม่ของเขาจึงตัดสินใจไปรอที่ป้ายรถเมล์กับเขาทุกวัน เขาจึงเริ่มปรับพฤติกรรมให้ดีขึ้น เพื่อให้แม่ไม่ไปรอรถเมล์ด้วยพร้อมเขาเด็กวัยรุ่นคนหนึ่งบ่นไม่ยอมไปโรงเรียนตลอดทั้งทางขณะนั่งรถไปโรงเรียน พ่อของเขาจึงเปิดวิทยุเสียงดังมากๆ เพื่อกลบเสียงบ่นวันต่อมาเขาเลิกบ่นเพื่อไม่ให้พ่อเขาเปิดเสียงวิทยุอีก

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2549, หน้า 24 – 26) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเสริมแรงทางบวกสรุปได้ว่าการเสริมแรงทางบวกเป็นแนวคิดหนึ่งของทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant conditioning Theory) ซึ่งการเสริมแรงพัฒนาโดยนักจิตวิทยาชาวอเมริกันชื่อ Burrhus F. Skinner ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า พฤติกรรมของบุคคลเป็นผลพวงมาจากการปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม พฤติกรรมที่เกิดขึ้น (Emitted) ของบุคคลจะเปลี่ยนไปเนื่องจากผลกรรม (Consequence) ที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมนั้น Skinner ให้ความสำคัญกับผลกรรม 2 ประเภทคือผลกรรมที่เป็นตัวเสริมแรง(reinforcer) ทำให้พฤติกรรมที่บุคคลนั้นกระทำอยู่มีอัตราการกระทำเพิ่มมากขึ้นและผลกรรมที่เป็นตัวลงโทษ(punisher) ทำให้พฤติกรรมที่บุคคลกระทำนั้นยุติลง ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะผลกรรมที่เป็นตัวเสริมแรงทางบวก(Positive Reinforcer) ลักษณะของตัวเสริมแรง 2 ชนิดคือ

1. ตัวเสริมแรงปฐมภูมิเป็นตัวเสริมแรงที่มีคุณสมบัติด้วยตัวของมันเองในการตอบสนองความต้องการทางชีวภาพหรือมีผลต่อผู้ได้รับโดยตรงเช่น อาหารความเย็น เป็นต้น

2. ตัวเสริมแรงทุติยภูมิเป็นต้นเสริมแรงที่ต้องผ่านกระบวนการพัฒนาคุณสมบัติของการเป็นตัวเสริมแรงโดยการนำไปสัมพันธ์กับตัวเสริมแรงปฐมภูมิเช่น เงินรางวัล คำชมเชย เป็นต้น การเสริมแรงทางบวกนั้น สามารถใช้ได้กับพฤติกรรมที่ต้องการพัฒนาหรือพฤติกรรมพึงประสงค์ เพียงแต่ผู้นำไปใช้จะต้องสามารถเลือกตัวเสริมแรงได้อย่างเหมาะสมและมีหลักการนำไปใช้ดังนี้

1. เสริมแรงทางบวกจะต้องให้หลังจากการเกิดพฤติกรรมเป้าหมายเท่านั้น
2. การเสริมแรงจะต้องกระทำทันทีที่เกิดพฤติกรรมเป้าหมาย
3. การเสริมแรงควรให้สม่ำเสมอ
4. ควรมีการบอกเงื่อนไขการให้การเสริมแรง

5. ตัวเสริมแรงนั้นควรมีปริมาณพอเหมาะที่จะเสริมแรงพฤติกรรมโดยไม่ก่อให้เกิดการหมดสภาพการเป็นตัวเสริมแรง

6. ตัวเสริมแรงนั้นจะต้องเลือกให้ เหมาะกับแต่ละบุคคล

ระเบียบ ลำางาม (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักศึกษา ปวช.3 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวพระการพิชผล จังหวัดอุบลราชธานี โดยการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ปฏิบัติ พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการตัดสินใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น

แสวง ทาวดี (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักศึกษา ชั้น ปวช.1 ในการเรียนวิชาอุตสาหกรรมเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 1/2547 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลำพูน โดยการจัดกิจกรรมเสริม ให้นักศึกษาฝึกตั้งคำถามและตอบคำถามก่อน และหลังการจัดการเรียนการสอนทุกครั้ง ใช้เครื่องมือแบบสังเกตพฤติกรรมและแบบประเมินพฤติกรรม พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบโดยวิธีเสริมแรงบวก ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่3วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ฯ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีพฤติกรรมมนุษย์ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยการเสริมแรงบวก
2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย เพื่อ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบโดยวิธีเสริมแรงบวก ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 /3 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ฯ
3. กำหนดกลุ่มประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักศึกษาชั้น ปวช.3/3 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ฯ จำนวน 42 คน
4. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่า ควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษา ปวช.3/3 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ฯ จำนวน 42 คน ที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองโดยการสังเกต พฤติกรรม การติดตามพฤติกรรม ของนักศึกษา เป็นรายบุคคล สมุดเช็คชื่อเล่มสีฟ้าหน้าห้องเรียน และการสัมภาษณ์นักศึกษา
7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล และเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร / กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษา ปวช.3/3 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ จำนวน 42 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้การสังเกตพฤติกรรม การติดตามพฤติกรรม ของนักศึกษา เป็นรายบุคคล และการสัมภาษณ์นักศึกษา

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักศึกษาชั้น ปวช.3/3 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ จำนวน 42 คน ได้ สังเกตพฤติกรรม การติดตามพฤติกรรม ของนักศึกษา และการสัมภาษณ์นักศึกษา เก็บข้อมูลด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมก่อนการเสริมแรงบวก และหลังจากการเสริมแรงบวก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิเคราะห์การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบโดยวิธีเสริมแรงบวก ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการปรากฏว่าได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาเป็นอย่างดีจึงทำให้นักศึกษามีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสามารถตอบสนองต่อตัวนักศึกษาเองทำให้นักศึกษามีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบโดยวิธีเสริมแรงบวกของนักศึกษาดีขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิเคราะห์ครั้งนี้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบโดยวิธีเสริมแรงบวกของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.3/3 จำนวน 42 คน ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ

ครั้งที่ 1 ข้อมูลการขาดเรียนจากสมุดเช็คชื่อสัปดาห์หน้าชั้นเรียน

		สถิติจำนวนวันการขาดเรียน 1/2561			
ลำดับ	รายชื่อนักศึกษา	ม.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1	น.ส.สุธิดา ธัญญเจริญ	9	4	4	-
2	น.ส.อัญชิสา แดงไทย	-	2	-	-
3	น.ส.กฤษณา ลั่นเหลือ	-	-	-	-
4	นายศิริศักดิ์ กุลบัส	-	1	-	-
5	นายกุลวัชร มณีโชติ	-	-	-	-
6	นายปริญญ์ สุขวารี	-	-	-	-
7	นายคชา แก้วใจดี	-	-	-	-
8	น.ส. รุ่งลาภ ทรัพย์งาม	-	2	-	-
9	นาย เฉยภู น้อยศรี	2	1	-	-
10	นาย สุรทิน เขียวนิล	1	-	-	-
11	นายคิตภัทรพงษ์ พูนมา	1	-	-	-
12	นายนรากร สังข์ศาสตร์	2	1	-	-
13	นาย ศักสิทธิ์ รุ่งเรือง	1	1	-	-

		สถิติจำนวนวันการขาดเรียน 1/2561			
ลำดับ	รายชื่อนักศึกษา	ม.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
14	นาย ปิยะพงษ์ ชัยพัตร	-	-	-	-
15	นาย วีรศักดิ์ ศรีสงคราม	-	1	-	-
16	น.ส.วาสนา จันทนโชค	1	1	-	-
17	น.ส.จุฑามณี สุทธิอาจ	-	1	7 (ป่วย)	7 (ป่วย)
18	น.ส.ศุภยฎี คำจักร์	-	-	-	-
19	นาย เบญจมินทร์ เวียงสีมา	3	1	1	1
20	น.ส.หัตพร วงศาโรจน์	1	-	-	-
21	นายอัมรินทร์ สโรบล	1	8	4	3
22	น.ส.กิสรา ชื่นยงค์	-	-	1	-
23	นาย เจษฎาภรณ์ แซ่ผู้	2	1	1	-
24	น.ส.วิกานดา แซ่หลี่	-	-	1	-
25	น.ส.อัมวราวดี พรศุกุล	1	2	-	-
26	นายปัญญากร สียงนอก	-	2	-	-
27	นายธนดล ควรวี้ง	2	1	-	-
28	นาย วรทัศน์ พระโยม	3	-	2	-
29	นาย จิรายุส เพ็ญวิกุล	-	3	1	-
30	นาย วิศรุทธิ์ สายแก้ว	1	1	-	-
31	น.ส.นภัสวรรณ ทรัพย์ขงาม	1	1	-	-
32	นาย เจนวิทย์ โพธิ์งาม	-	1	-	-
33	นายพิชัย เก่งกลวิทย์	-	-	1	-
34	น.ส.ชนาพร อยู่สุข	-	-	-	-
35	น.ส.ธัญญรัตน์ ศิริมานพ	1	-	-	-
36	น.ส.ปณาลี อานามวัฒน์	-	-	-	-
37	น.ส.อติดา ทองอัม	-	-	1	-
38	นาย ศุภสันต์ เทียนอร่าม	2	1	-	-
39	นาย ฌภัทร ไชยพรม	3	1	6	2
40	นายชัชพล ชุนชี	1	-	-	-
41	น.ส.ชวัลนุช บุญเจริญ	2	1	1	1
42	น.ส.ฐิตยา เกื้อสกุล	1	2	1	-
รวม		42 วัน	27 วัน	32 วัน	13 วัน

สถิติการขาดเรียนของเดือน

- มิถุนายน ก่อนเสริมแรงบวก มีนักศึกษาขาดเรียนรวมจำนวนวันมากถึง 42 วัน จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 42 คน

- กรกฎาคม ผู้วิจัยได้เสริมแรงบวกด้วยการชื่นชมนักศึกษาที่ไม่เคยขาดเรียนเลยโดยเน้นให้เห็นถึงความรับผิดชอบต่อการมาเรียนด้วยการปรบมือให้ด้วยการชื่นชมในการเป็นแบบอย่างที่ดีของนักศึกษาที่ไม่เคยขาดเรียนเลย ส่งผลให้ยอดวันขาดเรียนน้อยลงมาเหลือ 27 วัน จากนักศึกษาทั้งหมด 42 คน

- สิงหาคม ได้เรียกนักศึกษาที่มีวันขาดเรียนมากเข้าพบเป็นรายบุคคลได้สัมภาษณ์และพูดคุยถึงสาเหตุของการขาดเรียนโดยการให้กำลังใจที่จะมาเรียนและชื่นชมในสิ่งที่นักศึกษามีความพยายามที่จะมาเรียนจำนวน 5 คน

ครั้งที่ 2 ข้อมูลการขาดเรียนจากสมุดเช็คชื่อสัปดาห์นักเรียน

		สถิติการขาดเรียน 1/2561			
ลำดับ	รายชื่อนักศึกษา	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1	น.ส.สุธิดา รัญญเจริญ	9	4	4	1
2	นาย เบญจมินทร์ เวียงสีมา	3	1	1	-
3	นายอัมรินทร์ สโรบล	1	8	4	3
4	นาย วรทัศน์ พระโยม	3	-	2	-
5	นาย ฌภัทร ไชยพรม	3	1	6	2

- กันยายน ผลจากการเสริมแรงบวกในเดือน สิงหาคม ทำให้ นักศึกษาจำนวน 5 คน ขาดเรียนน้อยลงมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีความรับผิดชอบโดยวิธีเสริมแรงบวก ของนักศึกษา ปวช. 3/3

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร / กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักศึกษา ปวช.3/3 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ จำนวน 42 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสังเกตพฤติกรรม การติดตามพฤติกรรม ของนักศึกษา เป็นรายบุคคล สถิติสมุคเช็คชื่อเล่มสีฟ้าหน้าห้องเรียน และการสัมภาษณ์นักศึกษา

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้การสังเกตพฤติกรรม ติดตามพฤติกรรมนักศึกษาที่ขาดเรียนจำนวนมาก จากสมุดเช็คชื่อเล่มสีฟ้าหน้าห้องเรียน และการเรียกนักศึกษาเข้าพบเป็นรายบุคคลเพื่อทราบสาเหตุของการขาดเรียน ได้สัมภาษณ์และพูดคุยถึงสาเหตุของการขาดเรียน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีความรับผิดชอบโดยวิธีเสริมแรงบวก ของนักศึกษา ปวช. 3/3 จำนวน 42 คนโดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่างๆ ที่เตรียมไว้และนำไปใช้กับนักศึกษาระดับชั้น ปวช.3/3 จำนวน 42 คน ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ สรุปผลได้ จากการสังเกตพฤติกรรม ติดตามพฤติกรรมนักศึกษาที่ขาดเรียนจำนวนมาก จากสมุดเช็คชื่อเล่มสีฟ้าหน้าห้องเรียน และการเรียกนักศึกษาเข้าพบเป็นรายบุคคลเพื่อทราบสาเหตุของการขาดเรียน ได้สัมภาษณ์และพูดคุยถึงสาเหตุของการขาดเรียนโดยการให้กำลังใจที่จะมาเรียนและชื่นชมในสิ่งที่นักศึกษามีความพยายามที่จะมาเรียน ปรากฏว่านักศึกษามีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีความรับผิดชอบมากขึ้น จากการสอบถามนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน นักศึกษาชอบการเสริมแรงบวกด้วยการพูดให้กำลังใจและชื่นชมมากกว่าการกล่าวตำหนิ การหักคะแนน หรือการทำโทษลักษณะอื่นๆ

ข้อมูลเปรียบเทียบการขาดเรียนก่อนและหลังการเสริมแรงบวก

ลำดับ	รายนามนักศึกษา	ก่อนเสริมแรงบวก		หลังเสริมแรงบวก	
		มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1	น.ศ.สุธิดา ธีบุญเจริญ	9	4	4	1
2	นาย เบญจมินทร์ เวียงสีมา	3	1	1	-
3	นายอัมรินทร์ สโรบล	1	8	4	3
4	นาย วรทัศน์ พระโยม	3	-	2	-
5	นาย ฌกัทร ไชยพรม	3	1	6	2

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบโดยวิธีเสริมแรงบวก ของนักศึกษาชั้น ปวช. 3 /3 ปีการศึกษา 2561วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พาณิชย์การ จำนวน 42 คน และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน ได้ทราบถึงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบด้วยการเสริมแรงบวก ทำให้เห็นผลต่างของนักศึกษา ก่อนเสริมแรงบวก นักศึกษาขาดเรียนไม่มีความรับผิดชอบต่อการเรียนเรียนไม่เข้าใจ และหลังจากเสริมแรงบวกทำให้นักศึกษามียอดการขาดเรียนน้อยลง ทำให้นักศึกษามีผลการเรียนดีขึ้นจากการสอบกลางภาคเรียนที่ 1/2561

ข้อเสนอแนะ

การเสริมแรงทางบวกด้วยการให้กำลังใจและชื่นชมเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาได้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบมากขึ้น สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับระดับชั้นอื่นๆ ได้ ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป ต้องการพัฒนา หรือกระตุ้นให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ ด้วยการเสริมแรงบวกที่หลากหลาย มากขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้การพัฒนาตนเองตลอดเวลา

ผลกระทบที่เกิดขึ้น

ผลของการศึกษาในครั้งนี้ เป็นประโยชน์แก่ ครู ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ นักศึกษาด้วยการเสริมแรงทางบวก ในการนำไปใช้ในการเสริมสร้างพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนครูผู้สอนหรือครูประจำชั้นสามารถนำผลจากการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้ในการปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาในเรื่องอื่นที่นอกเหนือจากความรับผิดชอบเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

บรรณานุกรม

- โยธิน คั่นสนยุทธ และคณะ. จิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 381 หน้า. 2533.
- จิราภา เต็งไทรรัตน์ และคณะ. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 364 หน้า. 2533.
- ฉันทนา ภาคบงกช และคณะ. การสำรวจคุณลักษณะทางวินัยที่พึงประสงค์ในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2539
- จุมพล หนีมพานิช และคณะ. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2542
- ฐปนวัฒน์ ชุกกลิน. (2555).การศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยการใช้เทคนิคเสริมแรงทางบวก.โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช วันดี จูเปี่ยม.(2554). การศึกษาผลของการใช้เสริมแรงทางบวก ด้วยเบี้ยยรรถกรที่มี ต่อพฤติกรรมความ รับผิดชอบในการ ทำงานที่ได้รับมอบหมาย ใน รายวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3/5. มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- อุเทน ยอดสิงห์.(2556).การใช้การเสริมแรงทางบวกเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียน ทางด้านความมีวินัย และ ความรับผิดชอบ ในรายวิชาการขายตรง ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขางานการขาย วิทยาลัยเทคโนโลยีพนิชยการเชียงใหม่.วิทยาลัยเทคโนโลยี พนิชยการเชียงใหม่

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล	นางอำไพ อุทัย
วัน เดือน ปีเกิด	13 กันยายน 2506
สถานที่เกิด	จังหวัดอุทัยธานี
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนหล่มสักวิทยาคม ปีการศึกษา 2525 สำเร็จปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีวิทยาสงครณ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2535 สำเร็จปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จากวิทยาลัยเซาท์อีสต์บางกอก ปีการศึกษา 2548
ตำแหน่งหน้าที่ การงานปัจจุบัน	เป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ

ภาคผนวก

ครั้งที่ 1 ข้อมูลการขาดเรียนจากสมุดเช็คชื่อสัปดาห์นักเรียน

ลำดับ	รายนามนักศึกษา	สถิติจำนวนวันการขาดเรียน 1/2561			
		ม.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1	น.ส.สุธิดา รัตนเจริญ	9	4	4	-
2	น.ส.อัญชิสา แดงไทย	-	2	-	-
3	น.ส.กฤษณา ลั่นเหลือ	-	-	-	-
4	นายศิริศักดิ์ กุลบัส	-	1	-	-
5	นายกุลวัชร มณีโชติ	-	-	-	-
6	นายปริญญ์ สุขวารี	-	-	-	-
7	นายคชา แผ้วใจดี	-	-	-	-
8	น.ส. รุ่งลาภ ทรัพย์งาม	-	2	-	-
9	นายเจษฎา น้อยศรี	2	1	-	-
10	นาย สุรทิน เขียวนิล	1	-	-	-
11	นายคิตภัทรพงษ์ พูนมา	1	-	-	-
12	นายณรากร สังข์ศาสตร์	2	1	-	-
13	นาย ศักสิทธิ์ รุ่งเรือง	1	1	-	-
14	นายปิยะพงษ์ ชัยพัตร์	-	-	-	-
15	นาย วัชรศักดิ์ ศรีสงคราม	-	1	-	-
16	น.ส.วาสนา จันชนโชค	1	1	-	-
17	น.ส.จุฑามณี สุทธิอาจ	-	1	7 (ป่วย)	7 (ป่วย)
18	น.ส.ศุภณีย์ คำจักร	-	-	-	-
19	นายเบญจมินทร์ เวียงสิมา	3	1	1	1
20	น.ส.หัสพร วงศาโรจน์	1	-	-	-
21	นายอัมรินทร์ สโรบล	1	8	4	3
22	น.ส.กิสรา ยืนยงค์	-	-	1	-
23	นายเจษฎาภรณ์ แซ่ผู้	2	1	1	-
24	น.ส.วิภาดา แซ่ห่อ	-	-	1	-
25	น.ส.อัมรรวดี พรศุกกุล	1	2	-	-
26	นายปัญญากร สียงนอก	-	2	-	-
27	นายธนดล ควรพึง	2	1	-	-
28	นาย วรทัศน์ พระโยม	3	-	2	-
29	นาย จิรายุส เพ็ญวิกุล	-	3	1	-
30	นาย วิศรุตม์ สายแก้ว	1	1	-	-

31	น.ส.นภัสวรรณ ทรัพย์สูงาม	1	1	-	-
32	นายเจนวิทย์ โพธิ์งาม	-	1	-	-
33	นายพิชัย เก่งกลวิทย์	-	-	1	-
34	น.ส.ชนาพร อยู่สุข	-	-	-	-
35	น.ส.ธัญญารัตน์ ศิริมานพ	1	-	-	-
36	น.ส.ปณาลี อานามวัฒน์	-	-	-	-
37	น.ส.อติศยา ทองอัม	-	-	1	-
38	นาย ศุภสันต์ เทียนอร่าม	2	1	-	-
39	นาย ฌภัทร ไชยพรม	3	1	6	2
40	นายจักรพล ขุนชี	1	-	-	-
41	น.ส.ชวัลนุช บุญเจริญ	2	1	1	1
42	น.ส.ฐิติยา เกื้อสกุล	1	2	1	-
	รวม	42 วัน	27 วัน	32 วัน	13 วัน

ครั้งที่ 2 ข้อมูลการขาดเรียนจากสมุดเช็คชื่อไฟฟ้าหน้าชั้นเรียน

		สถิติการขาดเรียน 1/2561			
ลำดับ	รายชื่อนักศึกษา	ม.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1	น.ส.สุธิดา ฐัญญูเจริญ				
2	นาย เบญจมินทร์ เวียงสีมา				
3	นายอัมรินทร์ สโรบล				
4	นาย วรทัศน์ พระโยม				
5	นาย ฌภัทร ไชยพรม				

ข้อมูลเปรียบเทียบการขาดเรียนก่อนและหลังการเสริมแรงบวก

		ก่อนเสริมแรงบวก		หลังเสริมแรงบวก	
ลำดับ	รายชื่อนักศึกษา	ม.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1	น.ส.สุธิดา ฐัญญูเจริญ				
2	นาย เบญจมินทร์ เวียงสีมา				
3	นายอัมรินทร์ สโรบล				
4	นาย วรทัศน์ พระโยม				
5	นาย ฌภัทร ไชยพรม				